Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

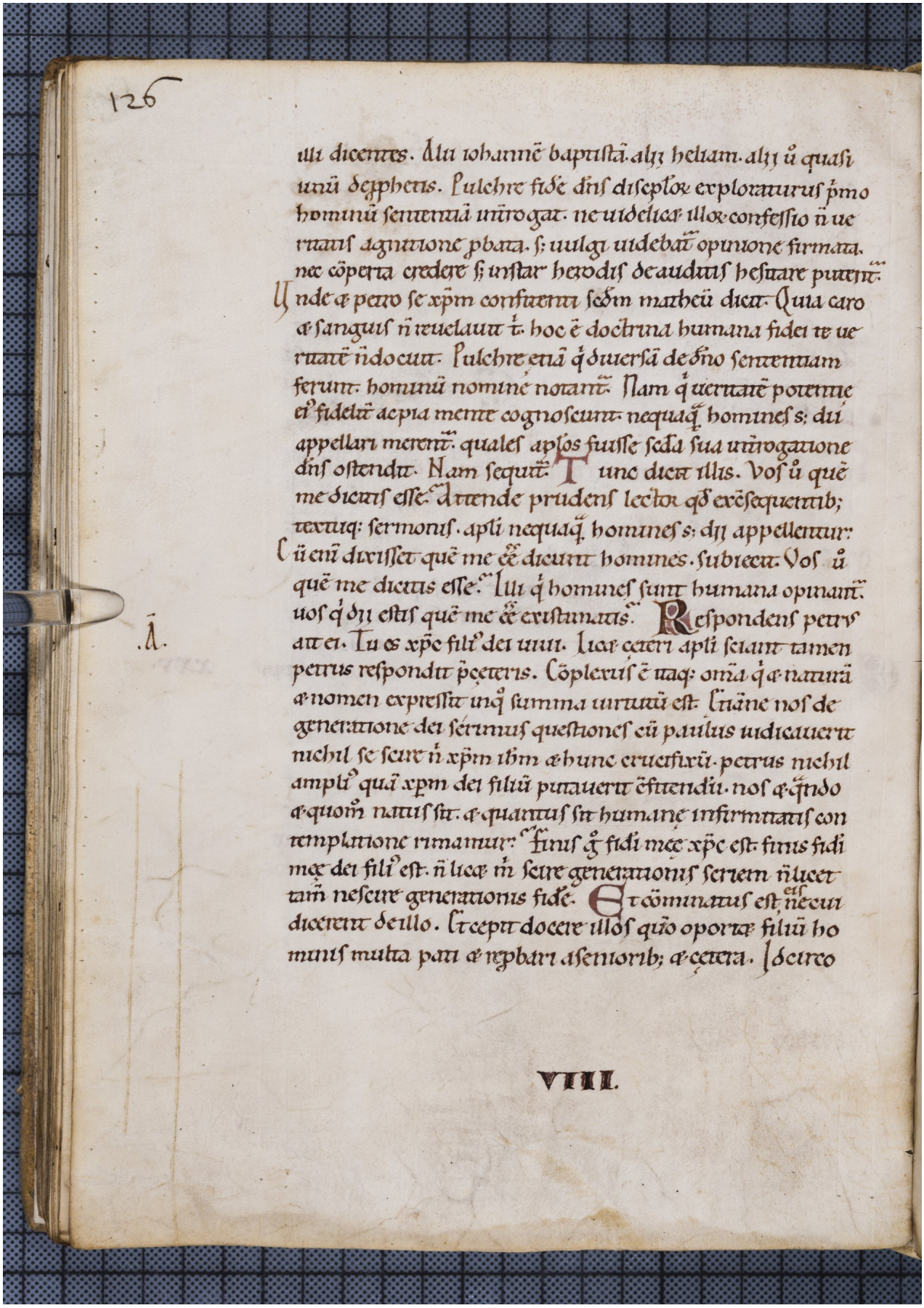

illi dicentes. Alii iohannē baptistā. alii heliam. alii u̅ quasi
unū de ꝓphetis. Pulchre fidē dn̄s discplor̄ exploraturus p̄mo
hominū sententiā int̄rogat. ne uidelicet illor̄ confessio n̄ ue
ritatis agnitione ꝓbata. s; uulgi uidebat̄ opinione firmata.
nec cōperta credere s; instar herodis de auditis hesitare putent̄.
Unde et petro se xp̄m confitenti scd̄m matheū dicit. Quia caro
et sanguis n̄ reuelauit t̄. hoc ē doctrina humana fidei te ue
ritatē n̄ docuit. Pulchre etiā q̄ diuersā de dn̄o sententiam
ferunt. hominū nomine notant̄. Nam q̄ ueritatē potentie
ei⁹ fideliter ac pia mente cognoscunt. nequaq̄ homines s; dii
appellari merent̄. quales aplos fuisse scd̄a sua int̄rogatione
dn̄s ostendit. Nam sequit̄. Tunc dicit illis. Vos u̅ quē
me dicitis esse. Attende prudens lector qd̄ ex c̄sequentib;
textuq; sermonis. apli nequaq̄ homines s; dii appellentur.
Cū enī dixisset quē me ēē dicunt homines. subiecit. Vos u̅
quē me dicitis esse. Illi q̄ homines sunt humana opinant̄.
uos q̄ dii estis quē me ēē existimatis. Respondens petrus
ait ei. Tu es xp̄c filius dei uiui. Licet ceteri apli sciant tamen
petrus respondit p̄ceteris. Cōplexus ē itaq; omā q̄ et naturā
et nomen expressit inq̄ summa uirtutū est. Etiāne nos de
generatione dei serimus questiones cū paulus iudicauerit
nichil se scire n̄ xp̄m ihm̄ et hunc crucifixū. petrus nichil
amplius quā xp̄m dei filiū putauerit c̄fitendū. nos et q̄ndo
et quom̄ natus sit. et quantus sit humane infirmitatis con
templatione rimamur. Finis g̅ fidei mee xp̄c est. finis fidei
mee dei filius est. n̄ licet m̄ scire generationis seriem n̄ licet
tam̄ nescire generationis fidē. Et cōminatus est eis ne cui
dicerent de illo. Et cepit docere illos quō oportet filiū ho
minis multa pati et reꝓbari a senioribus et cetera. Idcirco

VIII.